

Ovoce Ducha

Při generální audienci uvažoval papež František o kázání svatého Pavla Galaťanům.

Apoštol jim říká, že se musí „ztotožnit“ s Ježíšem na kříži.

Řekl, že to je to, co umožňuje přijmout dar Ducha svatého, uschopňuje dosáhnout na dary, které vypočítává svatý Pavel:

„láska, milost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost“.

27.10.2021

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Pavlovo kázání se plně soustředí na Ježíše a jeho velikonoční tajemství. Apoštol sám sebe představuje jako hlasatele Krista, a to ukřižovaného (srov. *1 Kor 2,2*). Galaťanům, které láká dodržování příkazů a tradic jako základ zbožnosti, připomíná jádro spásy a víry: Pánovu smrt a zmrtvýchvstání. Staví jim před oči realismus Kristova kříže. Píše: „Kdo vás to uhranul? Vždyť vám byl zrovna před očima vykreslen Ježíš Kristus ukřižovaný!“ (*Gal 3,1*). Kdo vás uhranul, aby vás vzdálil od ukřižovaného Krista? Galaťané procházeli ošklivou chvílí...

Také dnes ještě mnozí nejprve vyhledávají náboženské jistoty spíše než živého a pravého Boha, soustředí se na obřady a přikázání namísto toho, aby celou svou bytostí objali láskyplného Boha. Je to pokušení novodobých fundamentalistů, tedy těch, ve kterých cesta, po níž máme kráčet, vzbuzuje strach, a proto

nejdou vpřed, ale zpět, neboť tak se cítí bezpečněji. Hledají jistotu Boha, ale nikoli Boha jistoty. Z toho důvodu Pavel po Galatánech žádá, aby se vrátili k podstatě, k Bohu, který nám dává život v ukřižovaném Kristu a o němž přináší osobní svědectví: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20). A ke konci listu prohlašuje: „Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista“ (6,14), kterým je pro mě ukřižován svět a já světu“.

Pokud ztrácíme souvislosti svého duchovního života, jestliže na nás dotírá tisíc problémů a myšlenek, dbejme na Pavlovu radu: postavme se před ukřižovaného Krista a znovu začněme od něho. Vezměme do rukou kříž, přitiskněme jej pevně k srdci. Anebo setrvejme v eucharistické adoraci, v níž se pro nás Ježíš láme jako chléb, Zmrtvýchvstalý Ukřižovaný, mocný

Bůh, který do našich srdcí vlévá svou lásku.

A nyní, stále pod vedením sv. Pavla, učinme další krok. Zeptejme se, co se stane, když se v modlitbě setkáme s ukřižovaným Kristem? Totéž, co nastalo pod křížem: Ježíš vydechuje svého Ducha (srov. *Jan 19,30*), tedy vydává svůj život. Duch, který pramení z Ježíšovy Paschy, je počátkem duchovního života. Právě On, a nikoli naše díla, mění srdce. On proměňuje srdce: nikoli to, co děláme my, nýbrž působení Ducha v nás mění srdce. Duch, který vane, kam a jak se mu zachce, vede církve a my jsme povoláni k poslušnosti vůči jeho konání. Ostatně, právě tato skutečnost, že Duch sestupoval na všechny a jeho milost působila bez jakékoli výjimky, přesvědčila i ty nejzatvrzelejší z apoštolů, že Ježíšovo evangelium bylo určeno všem lidem, a nikoli hrstce privilegovaných. Lidé, kteří hledají své jistoty, malou

skupinu, vše jasně narýsované, jako to bylo kdysi, se oddalují od Ducha, nepovolují jeho svobodě, aby do nich vstoupila. Život společenství se tak obnovuje v Duchu svatém, díky němu se sytí náš křesťanský život a pokračuje náš duchovní boj.

Právě duchovní boj je dalším významným učením z listu Galaťanům. Apoštol předkládá dva protipóly: na jedné straně „skutky těla“, na druhé straně „ovoce Ducha“. Co jsou skutky těla? Je to chování, které protiřečí Božímu Duchu.

Apoštol je nazývá skutky těla nikoli kvůli tomu, že by v našem těle bylo něco chybného či špatného, naopak, všimli jsme si, nakolik mu záleží na realismu našeho lidského těla, které Ježíš nesl na kříž! Tělo je výrazem, který označuje člověka v jeho výlučně pozemském rozměru, uzavřenosti do sebe sama a do horizontálního života, který se řídí světskými pudy a zavírá dveře

Duchu, jenž nás pozvedá a otevírá vůči Bohu a druhým. Tělo nám také připomíná, že vše stárne, pomíjí, trouchniví, zatímco Duch dává život. Pavel tedy vypočítává skutky těla, které se vztahují k sobeckému užívání sexuality, magickým úkonům, které jsou modloslužbou, a všemu tomu, co podryvá mezilidské vztahy, jako „sváry, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranictví“ (srov. *Gal 5,19-21*). To vše je ovocem těla, veskrze lidského „nezdravého“ chování, protože lidství má své hodnoty, ovšem takového lidství je nemocné.

Ovocem Ducha jsou naopak „láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (*Gal 5,22*), jak říká Pavel. Křesťané, kteří se ve křtu „oblékli v Krista“, jsou povoláni k takovému životu. Dobrým duchovním cvičením se kupříkladu může stát četba tohoto Pavlova

seznamu a srovnání s vlastním chováním, abychom zjistili, zda se shodují, zda skutečně žijeme podle Ducha a přinášíme takové ovoce. Nese můj život ovoce lásky, radosti, pokoje, shovívavosti, vlídnosti, dobroty, věrnosti, tichosti, zdrženlivosti? Například, na prvních třech příčkách seznamu stojí láska, pokoj a radost – podle nich poznáme, jestli daného člověka obývá Duch. Pokud je člověk pokojný, radostný a milující, na základě těchto tří položek zjistíme, že je na něm patrné působení Ducha.

Toto apoštolovo učení zároveň staví před velkou výzvu naše církevní společenství. Když se lidé přiblíží k církvi, mají někdy pocit, že se ocitli před vydatnou porcí pokynů a příkazů. Avšak ne, to není církev! To může být jakékoli jiné sdružení. Ve skutečnosti totiž nelze zachytit krásu víry v Ježíše Krista, jestliže vycházíme z přílišného počtu

přikázání a mravního pojetí, které se rozvětjuje do mnoha pramínek a může přispět k zapomnění na původní plodnost lásky, sycené modlitbou, dávající pokoj, a radostným svědectvím. Zároveň nelze život Ducha, který se projevuje ve svátostech, zadusit byrokracií, která brání v přístupu k milosti Ducha, jenž obrací srdce. Kolikrát my sami, kněží nebo biskupové, před udělením svátosti vyřizujeme množství byrokratických úkonů k přijetí oněch lidí, kterým se to nakonec nelíbí a jdou pryč. Mnohdy v nás nevidí sílu Ducha, který obrozuje a obnovuje nás. Máme tedy značnou odpovědnost za hlásání ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista, jež oživuje vanutí Ducha lásky. Jedině tato láska totiž vlastní sílu, která přitahuje a mění lidské srdce.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/ovoce-
ducha/](https://opusdei.org/cs-cz/article/ovoce-
ducha/) (04.04.2025)